

**העותרת:** התנועה לחופש המידע, ע"ר 580425700  
בית העמותות רח' סעדיה גאון 26, תל אביב  
[info@meida.org.il](mailto:info@meida.org.il) טל' 03-9560146; פקס 03-9560359  
ע"י ב"כ עוה"ד חגי קלעי (מ.ר. 63335) ו/או עדיה שיינוולד (מ.ר. 74544) ואח'  
ממשרד קלעי, רוזן ושות', משרד עורכי דין  
רח' מזא"ה 22א', תל אביב 6521337  
טל': 03-9070770, פקס: 03-9070771, [office@kalai-rosen.com](mailto:office@kalai-rosen.com)

- נ ג ד -

**המשיב:** משטרת ישראל  
ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)  
רח' מח"ל 7, ירושלים, 9149301  
טל': 073-3920000 פקס 02-6468053  
[EZ-JER@justice.gov.il](mailto:EZ-JER@justice.gov.il)

תאריך חתימה: 15.2.2024

אגרה בהתאם לפרט 20 לתוספת לסעיף 2 לתקנות בתי המשפט (אגרות), התשס"ז-2007

### עתירה מנהלית

[לפי חוק חופש המידע, התשנ"ח – 1998]

בית המשפט הנכבד מתבקש להורות למשיבה, משטרת ישראל (להלן: "המשיבה" או "משטרת ישראל") לקבל את הבקשה שהוגשה מטעם העותרת לפי חוק חופש המידע, התשנ"ח – 1998 (להלן: "חוק חופש המידע" או "החוק"), ולמסור לידה את המידע המבוקש.

כמו כן מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבה בהוצאות משפט ושכר טרחה ריאליים בגין ההליך.

### א. פתח דבר

1. במוקד ההליך הנוכחי עומדת החלטה של משטרת ישראל לסרב למסור מידע אודות "כיתות הכוננות" הפועלות ביישובים שונים בארץ, כאשר ברקע בקשת חופש המידע נשוא ההליך, הגדלה דרמטית של כיתות הכוננות וחימושן זאת נוכח אירועי 7.10.2023 (מלחמת חרבות ברזל).
2. בתשובותיה לבקשות העותרת, המשיבה סירבה למסור לעותרת מידע לגבי מספר חברי כיתות הכוננות והקצאת הנשקים לפני פרוץ המלחמה, ומיאנה למסור מידע אודות פריסת כיתות כוננות לפי חלוקה מחוזית.
3. העותרת ניסתה לקבל את המידע המבוקש באמצעות פניות חוזרות והבהרות, ואף צמצמה את דרישתה, אולם המשיבה מסרה בתאריך 11.1.2024 לעותרת, כי לא תמסור לידה את המידע המבוקש בפילוח גיאוגרפי על פי מחוזות מהטעם שלשיטתה ישנו חשש שגורמים עוינים יעשו שימוש במידע, אשר יסכן את בטחון המדינה ושלוש הציבור.
4. באשר למידע שהתבקש אודות כיתות הכוננות טרם פרוץ המלחמה, המשיבה כלל לא טרחה להבהיר ולנמק, מדוע אינה מעבירה את המידע המבוקש.

5. כפי שיובהר להלן, אי מסירת המידע ללא הנמקה, וכן ההסבר הלקוני שניתן איננם יכולים להיחשב לנימוק לדחיית הבקשה ולמעשה אינם מהווים הנמקה כלל. פירוש הדבר, על פי חובת הנמקה, חוק תיקון סדרי המינהל (החלטות והנמקות, תשי"ט-1958) (להלן – "חוק ההנמקות"), כי יש לראות בהתנהלות המשיבה משום סירוב בלתי מנומק להיעתר לבקשת חופש המידע לגופה, על כל המשמעותיות הדיוניות והמעשיות שיש לכך.

6. למעלה מן הצורך, ומבלי לשנות מנטלי הראיה, העותרת תטען כי המידע המבוקש אינו נכנס בגדר החריג הקבוע בסעיף 9(א) או 9(ב)1), וכי המשיבה לא ביססה "חשש ממשי" לשלום הציבור או ביטחונו שייגרם ממסירת המידע לגבי פריסת כיתות הכוננות במחוזות השונים.

7. אין ספק כי שאלות הנוגעות לפגיעה בביטחון הציבור מעוררת לעיתים רבות שאלות לא פשוטות, אך, בכל הצניעות, העותרת סבורה כי המענה לדרישות חופש המידע במקרה הזה אינו מן הקשים וכי המאזן נוטה בבירור לטובת חשיפת המידע – מחד, ענייננו במידע חיוני להעברת ביקורת ופיקוח על פעולות המשטרה, אשר נוגע לאופן הקצאת משאבים קריטיים לביטחון הציבור ואמון הציבור במערכת הביטחונית, ומאידך, דחיית הבקשה בנימוק כללי ומעורפל, מנוגד לדין ולהלכה הפסוקה ואינו עולה בקנה אחד עם תפיסות היסוד של מדינה דמוקרטית בה חופש המידע מהווה נקודת מוצא, וחריגה מן הכלל הזה מוצדק רק במקום של חשש ממשי, קונקרטי וממוקד.

8. יצוין כי מאז פרוץ המלחמה רשויות המדינה עושות שימוש כמעט גורף בסייגים הקבועים בסעיף 9(א)1) ו/או 9(ב)1) לחוק חופש המידע, ללא הנמקה ולעיתים אף ללא הצדקה של ממש. פרקטיקה זו מסכלת את מטרות חוק חופש המידע ופוגעת באופן קשה בזכות הציבור לדעת. המשמעות היא שמבקש המידע נאלץ לפנות לערכאות שיפוטיות על מנת לקבל מענה ענייני. כך, חלף האגרה שקבועה בדין, ממנה העותרת ממילא פטורה, העלות האמיתית של קבלת מענה ענייני לפנייה על פי חוק חופש המידע עומדת על כ- 10,000 ₪, על הצד הנמוך (אגרת בית משפט, הדפסות ושליחויות, ושכ"ט עו"ד בהתאם לכללי לשכת עורכי הדין (התעריף המינימלי המומלץ), התש"ס-2000 וכיוצא). משכך, בגין העדר ההנמקה, ולמצער הנמקה לקונית שאינה עניינית, מתבקש בית המשפט הנכבד לפסוק הוצאות משפט ושכ"ט ריאלי, על מנת שהעותרת לא תצא בחסרון כיס, רק מהטעם שביקשה לממש את זכותה על פי דין למידע, והן מטעמים מערכתיים כדי שלא תסוכל תכלית החקיקה.

9. מכאן העתירה, הכל כפי שיפורט להלן.

## **ב. הצדדים לעתירה**

10. **העותרת 1**, התנועה לחופש המידע (ע"ר) נוסדה בשנת 2004 ופועלת מאז, בדרכים שוות, להבטחת יישומו של חוק חופש המידע, לקידום מטרותיו, לעידוד שקיפות ברשויות ולחיזוק הדמוקרטיה והמנהל תקין.

11. **המשיבה** היא משטרת ישראל, גוף השיטור המרכזי של מדינת ישראל, ממונה על אכיפת החוק, הבטחון והסדר הציבורי ומי שמחזיקה במידע המבוקש.

## **ג. הרקע העובדתי ומיצוי הליכים**

12. בתאריך 4.12.2023 הוגשה בקשה לפי חוק חופש המידע לממונה על חוק חופש המידע במשטרת ישראל. הבקשה הוגשה בהמשך להודעת השר לביטחון לאומי והמשטרה מיום 1.11.2023, לפיה: "מעל 700 כיתות כוננות חדשות הוקמו ברחבי הארץ".

**נספח 1**: הודעה השר ומשטרת ישראל

13. במסגרת הבקשה, התבקשה המשטרה למסור את המידע המפורט להלן:

א. "רשימת כיתות הכוננות הקיימות נכון ליום המענה בישראל, תוך ציון הפריטים הבאים באשר לכל כיתת כוננות:

1. יישוב, מחוז או אזור בו היא פועלת (בהתאם לחלוקה המצויה אצלכם);

2. מספר החברים בכיתת הכוננות נכון ליום המענה;

3. מספר החברים בכיתת הכוננות נכון לתאריך 01.07.2023;

4. מספר הנשקים המוקצים לכיתת הכוננות נכון ליום המענה;

5. מספר הנשקים המוקצים לכיתת הכוננות נכון לתאריך 01.10.2023;

6. ככל שהכיתה הוקמה לאחר 07.10.2023, נבקש כי זה יצוין בפירוט.

ב. העתקי כל הנהלים וההנחיות של הרשות הנוגעים לאופן איתור ומינוי החברים בכיתת כוננות, אופן הקצאת הנשקים והפיקוח על פעילותה."

**נספח 2:** בקשת חופש מידע מיום 4.12.2023

14. בתאריך 28.12.2024 התקבלה תשובת המשטרה, שכללה מענה חלקי בלבד לדרישת המידע.

15. לתשובה צורפה טבלה בה פורטו כמות כיתות הכוננות של מג"ב ושל המשמר האזרחי, לפני ואחרי 07.10.2023. עוד מופיעה בטבלה כמות החברים בכל כיתות כוננות ומספר הנשקים בה, ככל הנראה, נכון ליום המענה על הדרישה.

16. המשיבה סירבה למסור מידע בנוגע לפירט אודות כיתות הכוננות בפילוח ובפריסה ליישוב, מחוז או אזור בו היא פועלת בהתאם לחלוקה של משטרת ישראל (סעיף 1א לדרישה). בסירובה כתבה המשיבה כי הבקשה נדחתה בהתאם לסעיף 9(א)(1) ו-9(ב)(1) לחוק חופש המידע, שכן, לשיטתה יש בסיפוק המידע בכדי להביא לפגיעה בביטחון הציבור או בשלום של אדם וכן חשש לשיבוש התפקוד התקין של המשטרה ולפגיעה ביכולתה לבצע את תפקידיה. הטענה בדבר חשש לשיבוש התפקוד התקין של הרשות נטענה בעלמא, ללא כל הסבר.

17. בנוסף, המשיבה סירבה למסור את מספר החברים בכיתות הכוננות נכון לתאריך 1.7.2023 (סעיף ג1 לדרישה), וכן סירבה למסור מידע בנוגע למספר הנשקים שהוקצו לכיתת הכוננות נכון לתאריך 1.10.2023 (סעיף 1ה לדרישה). המשטרה לא טרחה להסביר מדוע היא אינה מספקת את המידע המבוקש לגבי סעיפי דרישה אלה בנוגע למצב העובדתי שהיה קיים בשטח קודם לפרוץ המלחמה.

18. באשר לסעיף 2 לבקשה, צורפו "קישורים" לנהלים הזמינים באתר משטרת ישראל.

**נספח 3:** מענה לבקשת מידע מטעם המשיבה מתאריך 28.12.2023

19. בתאריך 31.12.2023 נשלח מכתב הבהרה מטעם העותרת, בו התבקשה המשיבה לשקול מחדש את הסירוב למסור מידע מלא ושלם לידי העותרת. בנוגע לפריסה הגיאוגרפית של כיתות הכוננות צוין כי לאור העלייה החדה במספר כיתות הכוננות בעקבות אירועי מלחמת חרבות ברזל, מן הראוי כי המשטרה תפרסם את אופן הפריסה שלהן לפי פרמטר גיאוגרפי כלשהו. העותרת הציעה כי ככל שלא ניתן למסור מידע אודות החלוקה לפי יישובים המשיבה תמסור את המידע ברמת המחוז. עוד התבקשה המשטרה למסור את המספר הכולל של חברי כיתות הכוננות והנשקים לפני תאריך 7.10, נתון שבחרה להימנע

ממסירתו ללא כל טעם והנמקה במענה הראשון מתאריך 28.12.2023.

**נספח 4:** מכתב הבהרה מתאריך 31.12.2023

20. בתאריך 11.1.2024 התקבל מענה להשגת העותרת. גם במענה זה, הבקשה לקבלת מספר החברים בכיתות הכוננות ומספר כלי הנשק שהוקצו להם עובר ליום 7.10.2023, זכתה להתעלמות.

21. באשר לחלוקה הגיאוגרפית, השיבה המשטרה בזה הלשון [טעויות במקור – הח"מ]:

"כיתות הכוננות במשטרת ישראל הוקמו רק בשטחים שבאחריות לבטחון פנים (להלן: "בט"פ") המשטרה. בשטחים אשר נמצאים באחריות לבט"פ של צה"ל- הוקמו, למיטב ידיעתנו, 4 כיתות כוננות בלבד, מתוך למעלה מ- 800 כיתות, ואף לא כיתה אחת הוקמה באיו"ש.

כיתות הכוננות באיו"ש נמצאות בתחום אחריות לבט"פ של צה"ל ומופעלות על ידם.

הקמת כיתות הכוננות, ובכלל זה פריסתן, נעשתה בהתאם למודל שנקבע על ידי המשרד לבטחון לאומי ומשטרת ישראל, המושתת, בין היתר, על מידת הסיכון ומאפייניו, המנותחים מפרמטרים רבים הכוללים בין היתר מרחק מקו תפר, זמינות כוחות משטרה ועוד.

הכיתות נפרסו בצורה סדורה בכלל רחבי הארץ בהתאם למודל הנ"ל, ונכון לכתיבת שורות אלו קיימות כיתות כוננות במרבית הישובים בשטחים שאחריות משטרת ישראל/ בט"פ, למעט מספר ישובים קטן.

לאור האמור, וכפי שצינו במענה מטעמנו- אנו חוזרים על עמדתנו ודוחים בקשתך לקבלת פירוט מלא של פריסת כיתות הכוננות, אף לא בחלוקה מחוזית, שכן ישנו חשש שגורמים עוינים יעשו שימוש במידע, אשר יסכן את בטחון המדינה ושלוש הציבור."

**נספח 5:** מענה המשטרה מתאריך 11.1.2024

22. על רקע השתלשלות אירועים זו מוגשת העתירה שבכותרת.

#### **ד. הטיעון המשפטי**

##### **1.7. אי מסירת מידע במענה לדרישת חופש מידע**

23. בקשת העותרת לקבלת מידע לגבי מספר החברים בכיתות הכוננות ומספר כלי הנשק שהוקצו להם עובר ליום 7.10.2023, זכתה להתעלמות.

24. תכלית חוק חופש המידע היא הנגשת מידע לטובת הציבור, וכדי לאפשר את הגשמתה, החוק מחייב הקפדה על הליך פשוט ומהיר, באמצעות קביעת לוחות זמנים ברורים ומפורטים היטב שעל הרשות להקפיד לעמוד בהם. המלומד ד"ר הלל סומר מתייחס לחובת הרשות להיענות לפניות חופש מידע במהירות וביעילות כתנאי למימוש תכלית החוק כדלקמן "עוד יש להדגיש כי חשיבות עליונה להצלחת חוק חופש המידע טמונה בהפעלתו הפשוטה והיעילה. בקשה לקבלת מידע צריכה להיענות במהירות, ביעילות, בזול וברוב מוחלט של המקרים (שאינם נכנסים לגדרם של הסייגים למסירת מידע על פי החוק), ללא כל עיכוב מיותר המחייב התנצחות עם הרשות ופנייה לערכאות. **כל הערמה של קשיים על מימוש הזכות לקבלת מידע פוגעת במטרה הדמוקרטית של הזכות.** עיכוב בקבלת המידע בזמן אמת מונע מהציבור לגבש את דעתו במועד לגבי סוגיות אקטואליות. כמו כן, לאור העלויות הגבוהות הכרוכות בפנייה לבית המשפט, **סירוב הרשות למסור את המידע מרצונה כחוק, יביא בחלק ניכר מן המקרים**

**לאי-מימושה של הזכות לקבלת המידע, גם אם על פי דין היה המבקש זכאי לקבלו** (ד"ר הלל סומר, "חוק חופש המידע: הדין והמציאות", המשפט ח', תשס"ג; ההדגשות הוספו).

25. לוחות הזמנים למענה לפניית חופש מידע קבועים בסעיף 7 לחוק. סעיף 7(ב) לחוק חופש המידע קובע כי על הרשות להשיב לבקשת חופש המידע ללא שיהוי ולכל היותר תוך 30 ימים מיום קבלת הבקשה.

26. במקרה הצורך, ראש הרשות הציבורית או מי שהוסמך על ידו רשאים להאריך את התקופה ב-30 יום נוספים בהודעה **מנומקת** בכתב. סעיף 7(ג) מאפשר לראש הרשות הציבורית להאריך את התקופה פעם נוספת, לפרק זמן של 60 יום לכל היותר, **בתנאי שמדובר בבקשה בהיקף גדול ובמידע מורכב**, וגם זאת, בהחלטה מנומקת.

27. בענייננו העותרת פנתה למשיב כבר בתאריך 4.12.2023 בבקשה לקבל את המידע. התשובות שהתקבלו כפי שפורט בהרחבה בחלק העובדתי היו חלקיות, והצריכו מהעותרת שליחת פנייה נוספת והבהרה שהן הרבה מעבר לדרוש על פי חוק חופש המידע, אך גם צעדים אלה לא הועילו, חלק מהמידע לא נמסר ולבסוף גם המענה שניתן כלל לא היה מנומק ומשך הזמן שחלף לא הועיל לאיכות המענה.

28. בפועל, המשטרה מעולם לא טרחה להעביר את המידע שהתבקש בנוגע למספר החברים בכיתות הכוננות ומספר הנשקים שהוקצו לכיתות הכוננות קודם לפרוץ המלחמה (סעיפים 1ג ו-1ה לדרישה), והתעלמה מהפניות החוזרות של העותרת בהקשר זה.

29. חוק חופש המידע קובע כי במצב הדברים הנוכחי רואים את המשיבה כמי שמסרה תשובה שלילית ללא נימוקים. האפשרות לשלוח מכתב תשובה מפורט – חלפה ועברה מן העולם, והמשיבה ויתרה עליה. משכך, עליה הנטל להוכיח במסגרת העתירה כי **לגופו של דבר**, הסירוב למסור את המסמכים הוא ענייני ותואם את הדין, או למסור את המסמכים המבוקשים.

30. נציין בהקשר זה, כי ככל שבתשובת המשיבה תעלה לראשונה נימוקים וטעמים להחלטתה להימנע ממסירת המידע, שיחייבו התייחסות של העותרת בהודעה משלימה או בעתירה מתוקנת, ברי כי יש לחייב את המשיבה בעלויות של הכבדה דיונית זו. זאת, שכן לו הייתה המשטרה משיבה לגופו של עניין לפניית אליה, ניתן היה היום להתייחס לתשובה (ככל שהיה בכך צורך) במסגרת העתירה דן.

#### **2.ד המשמעות הדיונית של אי מסירת מידע ללא הנמקה על ידי המשיבה**

31. העותרת טען כי לאור מחדלי המשיבה, והתעלמותה מבקשת העותרת לקבל מידע בנוגע למספר החברים בכיתות הכוננות ומספר הנשקים שהוקצו לכיתות הכוננות קודם לפרוץ המלחמה (סעיפים 1ג ו-1ה לדרישה), יש להורות על הגשת כתב תשובה לעתירה, אף מבלי להידרש לדיון מקדמי בה. זאת נוכח התעלמות המשיבה מחובותיה לפי חוק חופש המידע ומחוק ההנמקות.

32. חובת הרשות המנהלית להשיב תשובה מנומקת היא חלק מחובות האמון שלה כלפי הציבור ואף נלמדת מחובת ההגינות הכללית של רשויות המנהל ומחוק ההנמקות. בהעדר תשובה מנומקת, לא ניתן לבחון את עמדת הרשות, הציבור נותר בחוסר ודאות באשר לזכויותיו, ואף נפגעת יעילות הביקורת השיפוטית.

33. חובת הנמקה זו היא תמונת הראי של חובת מיצוי ההליכים – כפי שעל מי שמבקש סעד מבית המשפט קמה החובה לתת לרשות אפשרות אפקטיבית לבחון את טענותיו ולתקן את הדרוש תיקון, כך חובת הנאמנות לציבור, המוטלת על הרשות, מחייבת אותה ליתן תשובה מנומקת ומדויקת (ראו עוד: דפנה ברק-ארז **משפט מינהלי**, 426-423 (כרך א, 2010)).

34. בתוך כך, חובת ההנמקה המוטלת על הרשות מחייבת אותה לכלול למצער את הרכיבים הבאים במסגרת

הנמקתה: "לצד טעמי ההחלטה, הנמקה ראויה צריכה לכלול לפחות את עיקרי הממצאים העובדתיים שהחלטה מבוססת עליהם, את ההתייחסות הפרשנית לחיקוקים הנוגעים בעניין ואת הנחיות המדיניות שהשפיעו על ההחלטה; ורצוי שתכיל התייחסות לטענות אשר האזרח העלה בפני הרשות" (יואב דותן "חובת ההנמקה של רשויות מנהל בגופים נבחרים" מחקרי משפט טו (2002)).

35. על חשיבותה של חובת ההנמקה עמדה, בין היתר, כב' השופטת ע' ארבל בע"א 10419/03 דור נ' רמת הדר – כפר שיתופי להתיישבות (5.9.2005), בציינה כי: "חובת ההנמקה היא אחד מיסודות המשפט הציבורי וכללי הצדק הטבעי. היא היחידה מבין החובות הדיוניות החלות על הפעולה המנהלית המעוגנת בחוק הכנסת - חוק לתיקון סדרי המינהל (החלטות והנמקות). [...] ההנמקה ודאי תורמת לאיכות ההחלטה; ההנמקה הינה מרכיב חשוב ביכולתו של הפרט להתמודד עם ההחלטה ומעניק לו את היכולת לתקוף אותה, לערער עליה, ולנסות להפריך את הנימוקים שהועלו, ובסופו של דבר להביא לשינויה".

36. בהמשך לאמור, נטען כי יש להקיש בענייננו מסעיף 6(א) לחוק ההנמקות שקובע כלל של היפוך נטל ההוכחה. על פי הסעיף, מקום בו לא השיבה הרשות לפונה "על עובד הציבור הראיה כי החלטה או פעולה שלא ניתנה לגביהן תשובה או הודעה כאמור, נעשו כדין".

37. במצב דברים זה, בו הרשות נמנעה ממסירת המידע המבוקש ללא כל הנמקה, למרות פניות חוזרות, אין כל הצדקה לאפשר לה להנות מזכות היתר השמורה למדינה שלא להשיב לגופם של דברים.

38. היגיון זה אף תואם את מבנה ההליך המנהלי. התשובה המקדמית והדיון בה נועדו לברר האם ישנן טענות סף של הרשות שייתרו את ההליך, ושהיה על העותר לדעת אותן מבעוד מועד. כאשר הרשות כלל לא השיבה לאזרח, ואין כל ספק שחזקת התקינות לא עומדת עוד, הרי שעל פי דין ממילא עליה נטל ההוכחה להראות שפעילותה תקינה.

### 3.ד. סירוב המשטרה למסור מידע בנוגע לכיתות הכוננות בפילוח ופריסה גיאוגרפית לפי מחוז

#### 3.ד.א. רקע כללי

39. על דרך הכלל, חלה חובה עצמאית על רשות לגלות מידע שהוא פומבי, ושנוגע לכלל הציבור, ובמילותיו של כב' השופט הנדל:

"הזכות של הרשות לפעול לטובת הציבור מלווה בחובה לפעול בשקיפות. המשמעות הינה שהמידע של הרשות הציבורית אינו נחלתה הפרטית, כי אם היא פועלת כנאמנה של הציבור ומחזיקה את המידע עבור הציבור. משהמידע שייך לציבור, המידע צריך להיות חשוף לציבור" (עע"מ 7744/10 המוסד לביטוח לאומי נ' עו"ד מנגל (15.12.2012) (להלן: פרשת מנגל) וראו עוד, בהליך לו הייתה צד המשיבה עצמה, עע"מ 9135/03 המועצה להשכלה גבוהה נ' הוצאת עיתון הארץ, פ"ד ס(4) 217 (2006)).

40. לצד העקרון הכללי, שעל פיו על הרשות לפעול לגילוי מידע ציבורי המצוי בחזקתה, הוכרה בשיטת המשפט הישראל זכות העיון וזכות הציבור לקבל מידע (עע"מ 9135/03 המועצה להשכלה גבוהה נ' הוצאת עיתון הארץ, פ"ד ס(4) 217, 233ה (2006)). זכות העיון הציבורית מהווה כלי לפיקוח על פעולות גורמי השלטון ומשקפת את הנאמנות של הרשות המנהלית כלפי הציבור (עע"מ 2398/08 מדינת ישראל - משרד המשפטים נ' אליצור סגל, פ"ד סד(3) 666, והאסמכתאות שם (להלן: "הלכת אליצור")).

41. בתי המשפט הדגישו פעמים רבות כי "הזכות לקבלת מידע על פעילותן של רשויות ציבוריות היא מאבני היסוד של חברה חופשית. היא נוגעת לעצם קיומו של המשטר הדמוקרטי, היא מזינה את חירות הביטוי

וניזונה ממנה, והיא משקפת את התפיסה המשפטית שלפיה הרשות כנאמן הציבור מחויבת לדאוג לציבור ולא לעצמה במילוי תפקידיה" (עע"מ 9135/03 המועצה להשכלה גבוהה נ' הוצאת עיתון הארץ, פ"ד ס(4) 217, 230 (2006); ראו גם רע"א 291/99 ד.נ.ד. אספקת אבן ירושלים נ' מנהל מס ערך מוסף, פ"ד נח(4) 221, 232-233 (2004)).

42. אחת ההצדקות לזכות למידע היא ההצדקה הקניינית (ר' ע"א 6576/01 החברה לייזום מיסודה של סי.פי.אם בע"מ נ' לירן, פ"ד נו(5) 817 (2002)). "הצדקה זו גורסת כי המידע השמור בידי הרשות הציבורית הוא למעשה רכושם של כל אזרחי ותושבי המדינה, וככזה צריכים הם ליהנות מגישה חופשית אליו. המידע המצוי בידי הרשות הציבורית "נוצר" או נאסף בידי משרתי ציבור, שהם נאמניו של הציבור, אשר באמצעות המסים שהוא משלם, מממן את פעילותם. טבע הדברים הוא שלבעלים ראוי שתהיה גישה חופשית עקרונית לרכושו" (ר' יורם רבין ורועי פלד, במאמרם "הזכות החוקתית לקבלת מידע" ספר דורנר). כך גם "איסוף המידע וניהולו קשורים גם לחובת הנאמנות המוטלת על הרשות בכל הנוגע לנכסים ולניהולם לטובת בעלי הזכויות בהם, כמו גם לטובת הציבור בכללותו (ראו והשוו: בג"ץ 262/62 פרץ נ' המועצה המקומית כפר שמריהו, פ"ד טז 2101 (1962))." (עע"מ 6616/21 רם כהן נ' הממונה על יישום חוק חופש המידע במשרד האוצר פס' 17 (13.07.2023)).

43. הצדקה זו עומדת בבסיסו של סעיף 7(א) לחוק חופש המידע הקובע במפורש כי: "אין המבקש חייב לציין את הטעם לבקשתו". רק אם מבקשת הרשות לסרב לבקשה, מכוח סעיפים 8-9 לחוק, קובע סעיף 10 כי היא תביא בחשבון את עניינו של המבקש במידע (עע"מ 7744/10 המוסד לביטוח לאומי נ. מנגל, פ"ד ס(1) 116, 129 (2012)). אך "בהיעדר הגבלה על פי דין, נוכח זכותו של המבקש לקבל מידע ללא חובה לנמק את הטעם לבקשתו (סעיף 7(א) לחוק) ברירת המחדל היא חשיפת מידע" (שם, בעמ' 136).

44. זכות העיון הפומבי מצויה בטווח. בבסיסה, מושתתת זכות העיון הפומבית על אותו עקרון יסוד, במסגרתו כל מידע שאין הצדקה להסתיר – יש לחשוף. יחד עם זאת, זכות העיון הפומבית מאפשרת לרשות למנוע את המידע, בכפוף להפעלת שיקול דעת, בתנאים המנויים לחוק חופש המידע.

45. בכל הנוגע לפירוט אודות כיתות הכוננות בפילוח ובפריסה לפי מחוזות, המשטרה דחתה את הבקשה לקבלת מידע מכוח הסייגים בסעיף 9(א)(1), היינו פגיעה בבטחון המדינה או הציבור, ובסעיף 9(ב)(1), הקובע כי רשות ציבורית אינה חייבת למסור מידע שגילוי יפגע עלול לשבש את התפקוד התקין של הרשות. לסייגים אלו נתייחס להלן.

### **ד.3.ב. המשיבה לא עמדה בנטל המוטל עליה להוכיח חשש ממשי לפגיעה באינטרס ציבורי או בבטחון בהתאם לסייג בסעיף 9(א)(1) בחוק חופש המידע**

46. סעיף 9(א)(1) קובע כי רשות ציבורית לא תמסור "מידע אשר בגילוי יש חשש לפגיעה בבטחון המדינה, ביחסי החוץ שלה, בבטחון הציבור או בבטחונו או בשלמו של אדם". עדיין "הנחת היסוד היא שמידע ציבורי הוא מידע שלציבור יש זכות לקבלו... ואילו אי-הגילוי הוא החרג." החרגים עשויים להיות לעתים נכבדים ואף רחבים, אולם עדיין הם בגדר חריגים, והנטל להוכיח את תחולתם הוא על הטוען להם" (עע"מ 2975/15 הוצאת עיתון 'הארץ' נ' משרד החוץ (6.6.2016), פס' 24 לפסק דינה של השופטת ברק-ארז).

47. בלשון הסעיף, המידע לא ימסר אם "יש חשש" לפגיעה הנ"ל, מצוי אפוא המבחן ההסתברותי. בית המשפט עמד לא אחת על כך שעל החשש להיות מבוסס, כך נקבע:

"המבחן ההסתברותי שקבע המחוקק בסעיף 9(א)(1) לחוק חופש המידע הוא מבחן החשש

– שבהתקיימו חל איסור לגלות מידע שעלול לפגוע בבטחון המדינה או בבטחון הציבור. אכן, אין זה מבחן העולה לכלל "ודאות קרובה" דוגמת זה המשמש כסייג לפגיעה בחופש הביטוי מכוח צנזורה [...] אולם אין זה גם מבחן המסתפק באפשרות כלשהי, ולו גם רחוקה, לפגיעה כאמור. בפועל, מדובר במבחן הנדרש לתוחלת הפגיעה בבטחון הציבור או בשלומו. מכפלת עוצמת הסיכון בהסתברותו מצביעה על תוחלת הסיכון לשלום הציבור או לבטחונו" (בג"ץ 2007/11 שני נ' המשרד להגנת הסביבה (5.2.2012) (להלן - "עניין שני", פסי' 4).

48. המשיבה לא נימקה כדבעי מדוע סיפוק המידע יפגע בביטחון המדינה. במענה הראשוני לא ניתן הסבר כלל, מעבר להפניה לסעי' 9(א)(1) ולשונו. במענה למכתב הבהרה הוסיפה המשיבה מספר מילות הסבר, כך נכתב: "לאור האמור, וכפי שציינו במענה מטעמנו- אנו חוזרים על עמדתנו ודוחים בקשתך לקבלת פירוט מלא של פריסת כיתות הכוננות, אף לא בחלוקה מחוזית, שכן ישנו חשש שגורמים עוינים יעשו שימוש במידע, אשר יסכן את בטחון המדינה ושלומו הציבור".

49. המשיבה מבקשת להותיר את התשובה לדמיונם של הקוראים וללא כל הסבר מניח את הדעת כיצד מסירת מידע בחלוקה גאוגרפית גסה יכול שיפגע בבטחון. אולם, דמיונם של הקוראים אינו תחליף להנמקה וסירוב זה פגום, הן ברמה המהותית והן ברמה הפרוצדורלית. ראשית, כאמור, חובת ההנמקה מחייבת כי יינתנו עיקרי הממצאים העובדתיים שהחלטה מבוססת עליהן לצד הסבר מינימלי. "חשש שגורמים עוינים יעשו שימוש במידע, אשר יסכן את בטחון המדינה ושלומו הציבור" הוא כה כללי, עד כי הוא יכול להיות רלוונטי לרוב פעילות כוחות הביטחון, המשטרה, צה"ל וכיוצא באלו. ברי אפוא כי על המשיבה לנמק מדוע, באופן ספציפי, יש להסתיר את המידע המבוקש ועליה להבהיר עמדתה באופן מקצועי מנומק ומפורט (ר' עת"מ (מינהליים ת"א) 50333-06-19 פרופ' נורית פלד אלחנן נ' ראש המטה הכללי (17.12.2020), שם בפסקה 32 הציג ראש המטה הכללי חוות דעת מקצועית מדוע יש במסירת המידע כדי להוות פגיעה בביטחון המדינה).

50. ויודגש – גם אם לא נדרש להוכיח "ודאות קרובה" הרי שההנמקה כי מדובר במידע שיכול לשמש גורמים עוינים הינה כה דלה שאינה עומדת גם במבחן החשש הממשי המרוכך הקבוע בסעיף 9(א)(1) לחוק.

51. שנית, ובלי לגרוע מחובת ההנמקה, המוטלת על המשיבה, ובלי למצות את מכלול הטענות העומדות לעותרת בעניין זה, אין לקבל את הטענה אף לגופה.

52. כאשר המדובר בהתנגשות בין הערך של בטחון המדינה או בטחון הציבור או אדם מן הציבור לבין הערך של חופש המידע, קבע בית המשפט העליון כי:

"שני הערכים הנדונים - בטחון המדינה מזה ופומביות הדיון וזכות הציבור לדעת מזה - הינם ערכים בסיסיים בשיטתנו המשפטית. 'ללא ביטחון אין קיום למדינה, ואין קיום להסכמה חברתית עליה היא בנויה. ממילא אין קיום לחירויות היחיד שהמדינה נועדה להגשימן. מכאן מרכזיותם של ערכי הביטחון במכלול ערכיה של שיטת המשפט' (דברי השופט ברק בבג"ץ 680/88 שניצר נ' הצנזור הצבאי הראשי ואח', פ"ד מב(4) 617, 629). מנגד, ללא פומביות הדיון ומימוש זכות הציבור לדעת, עלול להיפגע אופיו של משטרנו הדמוקרטי, המבוסס על החלפת דעות חופשית ועל אמון הציבור ברשויות המדינה ובתקינות פעולתן ... לפיכך, נדרש איזון הולם בין שני הערכים האמורים במצב של התנגשות 'חזיתית' ביניהם. נוסחת האיזון חייבת להגשים את הערך בדבר בטחון המדינה, אך בה בעת לצמצם ככל האפשר את הפגיעה בעקרון פומביות הדיון ובחופש המידע המהווים ערכים חשובים



**בשיטתנו המשפטית" (בג"ץ 258/07 חברת הכנסת זהבה גלאון נ' ועדת הבדיקה הממשלתית לבדיקת אירועי המערכה בלבנון 2006 פסקה 8 (6.2.2007)).**

53. הפסיקה החילה את הסייג הנדון רק לעניינים המצויים בליבת התחומים, ובזיקה לחששות ממשיים, קונקרטיים ובעלי משקל, בהתאם לעוצמתם של הסיכונים ולהסתברות התממשותם, וקבעה כי אין די בחששות בעלי אופן ככלי (ר' עת"מ 22015-02-22 האגודה לזכויות האזרח בישראל ואח' נ' משטרת ישראל (2.10.2022)). **"לא ניתן להסתפק בהערכה כוללנית וגורפת של הסיכון לביטחון הציבור הנשענת על טיבן הכללי של הסוגיות הנדונות. בהקשר זה, נדרשת בדיקה קונקרטית ופרטנית של נסיבות העניין על-מנת להכריע האם מתקיימת הצדקה לסטייה מהכלל בדבר פומביות הדיון" (בג"ץ 258/07 חברת הכנסת זהבה גלאון נ' ועדת הבדיקה הממשלתית לבדיקת אירועי המערכה בלבנון 2006 פסקה 8 (6.2.2007)).**

54. כך למשל, בעניין שני הנזכר לעיל, נקבע כי מתן רשימה המפרטת את מיקומם משדרים החיונים לעת חירום, אסורה לפי סעי' 9(א)(1) שכן, מחד, רשימה כזו יכולה לשמש גורמים עוינים לפגיעה מדויקת באנטנות בעת חירום; מאידך, אין צורך ברשימה שכן החוששים מקרינה יכולים לראות את האנטנות שאינן מוסתרות. לעומת זאת, בענייננו, מערך השיקולים שונה בתכלית. ראשית, בקשת העותרת צומצמה למידע לגבי מחוזות בלבד, או פילוח לפי פרמטר גאוגרפי כלשהו. הטענה כי מידע ברזולוציה כזאת יסכן את הציבור היא מרחיקת לכת. הרי לא ניתן להסיק ממידע כללי שכזה את מידת ההגנה הקיימת ביישוב ספציפי, וספק אם גורם עוין יוכל להשתמש במידע לרעה. שנית, הסתרת המידע ברמת המאקרו אינה מקדמת את הביטחון אלא מונעת ביקורת ציבורית הכרחית בנוגע להקצאת משאבים (השוו לעניין זה, עת"מ (מינהלי י-ם) 46041-10-15 התנועה לחופש המידע נ' כנסת ישראל (3.4.2016)).

55. ויפים לסיכום כאן דברי בית המשפט בעניין האגודה לזכויות האזרח: **"המשיבה לא הניחה תשתית לביסוס טענתה, כי יש בחשיפת הסעיפים הבודדים בדבר אופן השימוש באמצעים הנדונים משום חשש ממשי לפגיעה בביטחון הציבור, אלא רק הציגה הערכה כללית בעלמא; וכאמור – אין די בכך לצורך החלת הסייג לגילוי המידע. מכל מקום... הרי שהעניין הציבורי שבגילוי המידע – על רקע זכויות היסוד של ההגנה על שלמות הגוף וחופש הביטוי ומכלול הטעמים שצוינו לעיל – מטים את הכף בבידור לטובת הפרסום" (עת"מ 22015-02-22 האגודה לזכויות האזרח בישראל ואח' נ' משטרת ישראל פס' 44).**

56. הנה כי כן, המשיבה לא עמדה בנטל להוכיח חשש ממשי מגילוי המידע שעלול לפגוע בביטחון המדינה או בביטחון הציבור.

**ד.3.ג. המשיבה לא עמדה בנטל להוכיח וודאות קרובה כי ייגרם שיבוש לתפקידה התקין בהתאם לסייג הקבוע בסעיף 9(ב)(1) לחוק חופש המידע**

57. סעיף 9(ב)(1) קובע כי "מידע אשר גילוי עלול לשבש את התפקוד התקין של הרשות הציבורית או את יכולתה לבצע את תפקידיה". על הוראות הסעיף נכתב כי "לשונה רחבה וכוללנית. ההוראה מתירה לרשות הציבורית שלא למסור מידע "אשר גילוי עלול לשבש את התפקוד התקין של הרשות הציבורית או את יכולתה לבצע את תפקידיה". בצדק נאמר על הוראה זו כי היא "פותחת שער לשיבושה של הזכות לקבלת מידע עצמה" (סגל בספרו הנ"ל). פרשנות הסעיף צריכה אפוא להתאים עצמה לאמות המידה המנחות את החוק ולעקרונות הכלליים והחוקתיים המקובלים במשפטנו. כלל ידוע ומושרש הוא במשפטנו כי בהתנגשות בין זכות חוקתית מוגנת לבין אינטרס ציבורי גובר האחרון על הראשונה רק במקום שבו קיימת הסתברות ראויה – לרוב "ודאות קרובה" – לפגיעה ממשית באותו אינטרס

ציבורי" (עת"מ 6013/04 מדינת ישראל, משרד התחבורה נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ, ס(4) 60, 87 (2006)).

58. בהתאם להלכה רק מקום שבו קיימת **ודאות קרובה** לפגיעה בתקינות פעולתה של הרשות הציבורית – תקום עילה מספקת להגבלת חופש המידע. במילים אחרות מקום שבו ניתן להפחית את הפגיעה בתקינות פעולתה של הרשות בלי לאיין את חופש המידע – מוטב וראוי לעשות כן. ההגבלה על חופש המידע היא בבחינת אמצעי אחרון, וחובה היא על הרשות הציבורית, בטרם תחליט שלא למסור מידע שגילוי מתבקש, לבחון אמצעים שפגיעתם בחופש המידע פחותה (ר' שם ו-עע"מ 3908/11 מדינת ישראל הנהלת **בתי המשפט נ' עיתון דה מרקר עיתון הארץ בע"מ** (22.09.2014), עת"מ (מינהליים י-ס) 26364-01-22 **התנועה לחופש המידע נ' משרד האוצר פס' 55** (06.06.2023)

59. בענייננו, הטענה בדבר חשש לשיבוש התפקוד התקין של הרשות נטענה בעלמא, ללא כל הסבר. במענה הראשוני נכתב "בכל הנוגע לפירוט אודות כיתות הכוננות בפילוח ובפריסה לכל יישוב/מחוז ופירוט אודות כמות החברים שהן מונות- אנו דוחים בקשתך לקבל נתונים אלה, שכן... קיים חשש לשיבוש התפקוד התקין של המשטרה ולפגיעה ביכולתה לבצע את תפקידיה, בהתאם לסעיף 9(ב)(1) לחוק הנ"ל, הקובע כי רשות ציבורית אינה חייבת למסור מידע אשר גילוי עלול לשבש את התפקוד התקין של הרשות הציבורית או את יכולתה לבצע את תפקידיה". זו, למעשה, חזרה על לשון הסעיף, ולא הנמקה כנדרש.

60. גם כאן לאור העדר ההנמקה יש להורות על הגשת כתב תשובה לעתירה, אף מבלי להידרש לדיון מקדמי בה. זאת נוכח התעלמות המשיבה מחובותיה לפי חוק חופש המידע ומחוק ההנמקות.

61. ממילא העותרת תטען כי חשיפת המידע צפויה דווקא להטיב עם המשטרה ולשפר את תפקודה התקין שכן היא תבטיח פיקוח ובקרה אפקטיביים על אופן פעילות כיתות הכוננות, ואף תגביר את אמון הציבור בעבודה ובמסגרות אלו, ושומרת על זכותה להשיב לכל טענה חדשה שתעלה המשיבה.

#### **ה. על החשיבות הציבורית בגישה למידע לגבי כיתות כוננות בפילוח גיאוגרפי**

62. נוכח חשיבות הביקורת הציבורית על הקמת כיתות כוננות ואופן הפעלתם, גם אם המשיבה סבורה כי יש סיכון במסירת המידע על הפיזור הגיאוגרפי של כיתות הכוננות, אף ברמת המחוז, במכלול השיקולים, יטה הכף לטובת מסירת המידע.

63. לפי סעיף 10 לחוק חופש המידע, בבואה לשקול סירוב למסור מידע לפי סעיף 9 לחוק, על הרשות לתת את הדעת "בין היתר, לענינו של המבקש במידע, אם ציין זאת בבקשתו, וכן לענין הציבורי שבגילוי המידע מטעמים של שמירה על בריאות הציבור או בטיחותו".

64. במציאות של משאבים מוגבלים לא יכולה להיות מחלוקת כי יש חשיבות לחלוקתם והקצאתם. שיח מבוסס נתונים וענייני לגבי חלוקת והקצאת משאבים חיוני לקיומה של ביקורת אפקטיבית, מניעת שרירותיות ואפליה, ואף מסייע לחזק את אמון הציבור בעבודת המשטרה.

65. לפיכך, המשטרה נדרשת לפעול בשקיפות ולחשוף מידע הנוגע לפילוח גיאוגרפי של הקצאת משאבים באופן קבוע. כך למשל, המשטרה נדרשה לחשוף את נתוני הפשיעה על פי חלוקה למרחבים ומחוזות,<sup>1</sup> את

<sup>1</sup> <https://www.meida.org.il/1655>

נתוני האכיפה ואמצעי האכיפה בערים שונות בישראל,<sup>2</sup> את זמני ההמתנה לניידות משטרה לפי מחוזות וערים,<sup>3</sup> את רשימת מצלמות אבטחה בירושלים לפי שכונות ומיקומים,<sup>4</sup> את השימוש באמצעים לפיזור הפגנות לפי מחוזות,<sup>5</sup> ועוד.

66. בעוד לא הוכח כי יש בחשיפת היקף כיתות הכוננות בחלוקה גיאוגרפית **למחוזות** כדי חשש ממשי לביטחון המדינה או הציבור וכדי לפגוע באפקטיביות של ההגנה של כיתות הכוננות, יש בה כדי לאפשר לציבור לממש את זכותו לדעת. מדובר במידע רלוונטי הנוגע לאופן הקצאת משאבי ציבור, למידת הביטחון ותחושת הביטחון של תושבי ואזרחי ישראל. ונזכיר בתמצית כי ענייננו בהגדלה דרמטית בחימוש אזרחי שמעוררת אתגרים חברתיים לא מעטים, כמו גם שאלות בנוגע ל-"מיקור חוץ" להגנת המדינה על אזרחיה.

67. אירועי מתקפת הטרור מיום 7.10, הוכיחו כי אל לנו ללכת שבי אחר קונספציות הרתעתיות שגויות. יש צורך בביקורת ציבורית **מודעת**, שתבקר את החלטות הרשויות הקשורות קשר ישיר עם שלום הציבור וביטחונו במעשה או מחדל.

68. מהמידע שנמסר עולה כי הוקמו למעלה מ-700 כיתות כוננות לאחר ה-7.10. לא יכולה להיות מחלוקת כי מדובר בגידול **אדיר** במספר כיתות הכוננות, בתקופה קצרה שמעלה חשש כי ההחלטה על הקמת מאות כיתות הכוננות לא נעשתה בהליך מנהלי מסודר ותקין. בנוסף על כך, בנסיבות אלו חשיבות רבה למידע **השוואתי** שיוכל לשפוך אור על המצב העובדתי קודם לפרוץ המלחמה, והשינוי בעקבותיה, וזהו חלק אינטגרלי מהפיקוח הציבורי המתבקש על הקצאת משאבים וניהולם בידי הרשות. אף על פי כן, המידע בנוגע לתמונת המצב קודם לפרוץ המלחמה לא נמסר לעותרת וללא הנמקה.

69. משכך, את הדיון לעיל אודות הקמת כיתות הכוננות ופיזורן הגיאוגרפי יש לקרוא בשים לב לעניין הציבורי הרב במסירת המידע.

### **ה.1. הביקורת השיפוטית הראויה בעניינינו**

70. לפי ס' 17(ד) לחוק, בית המשפט רשאי להורות על מסירת המידע "**אם לדעתו הענין הציבורי בגילוי המידע, עדיף וגובר על הטעם לדחיית הבקשה**".

71. לצד החשיבות שיחס המחוקק לדחיית בקשות חופש מידע במקום שהן עלולות לסכן את שלום הציבור או ביטחונו, המחוקק מתייחס לדחיית בקשות מטעם זה בחשדנות. כך בדחיית בקשה לפי ס' 9 הוקנתה לבית המשפט "**סמכות יוצאות דופן להתערב בהחלטת הרשות, גם מקום שהחלטה עומדת בעילות המקובלות לביקורת על מעשי רשויות המינהל**". הוא מאפשר, באופן חריג, להמיר את שיקול דעתה של הרשות בזה של בית המשפט" (עע"מ 5958/18 רז-בורר נ' משרד החוץ פס' 10 (24.7.2019)). סמכות זו קבועה בסעיף 17(ד) לחוק חופש המידע, שזו לשונו: "על אף הוראות סעיף 9, רשאי בית המשפט להורות על מתן מידע מבוקש, כולו או חלקו ובתנאים שיקבע, אם לדעתו **הענין הציבורי בגילוי המידע, עדיף וגובר על הטעם לדחיית הבקשה**, ובלבד שגילוי המידע אינו אסור על פי דין". "בהפעלת שיקול דעת זה, על בית המשפט לאזן בין העניין הציבורי שבגילוי המידע מזה, לבין האינטרסים המנויים בסעיף 9 מזה, המושכים לצד אי-הגילוי" (**עניין בורר, פס' 10**).

<sup>2</sup> <https://www.meida.org.il/wp-content/uploads/2013/07/Speed-camera.pdf>

<sup>3</sup> <https://www.meida.org.il/wp-content/uploads/2014/03/100-police.pdf>

<sup>4</sup> <https://www.meida.org.il/wp-content/uploads/2009/02/cctv%20Jerusalem.PDF>

<sup>5</sup> <https://www.meida.org.il/14894> -1 <https://www.meida.org.il/14254>

72. בית המשפט לא הכריע בשאלה האם בדיון לפי ס' 17(ד) בית המשפט דן בשאלה *de novo*, משמע, לדון מחדש בהצדקות לאימסירת המידע (ר' עע"מ 3300/11 מדינת ישראל - משרד הביטחון נ' גישה - מרכז לשמירה על הזכות לנוע (5.9.2012)), פס' 12 לפסק דינו של כב' השופט עמית; דפנה ברק-ארז משפט מינהלי 590-589 (כרך א 2010)), אך דומה כי הגישה שאומצה היא גמישה, לפיה, בית המשפט לא יתעלם "מן התיק שהוכן על ידי אותה רשות" אך, "בהפעלת שיקול הדעת בית המשפט מונחה, בראש ובראשונה, על ידי תכלית החוק" ושיקול דעתו גובר על זו של הרשות (זמיר הסמכות המינהלית כרך ב 1260-1259 (מהדורה שנייה, 2011)). כפי שמציין זמיר, למעשה, אין ספק כי שיקול הדעת המסור לבית המשפט בהקשר הזה הוא רחב, וזהו העיקר.

73. הנה כי כן, ניתנה לבתי המשפט סמכות יוצאת דופן שמשקפת את עמדת המחוקק כי טעמי "ביטחון הציבור" אינם "גיוקר" שבכוחו לטרוף את כל קלפי השקיפות והמנהל התקין. אדרבא, לעיתים, האינטרס הציבורי מחייב חשיפה של מידע, אף אם ישנו חשש כי יפגע בביטחון הציבור.

74. הביקורת השיפוטית הרלוונטית לדחיית בקשה לפי סעיף 9 לחוק חופש המידע היא, נקבע בפסיקה, דו-שלבית, בשלב הראשון נבחנת ההחלטה לפי כללי המשפט המנהלי, אם בשלב הראשון נמצא כי ההחלטה עומדת בכללי המשפט המנהלי, עדיין, מסורה לבית המשפט הסמכות להורות על מסירת המידע לפי שיקול דעתו (עניין גישה, פס' 13 לפסק דינו של כב' השופט עמית).

75. כלומר, אף אם יתרשם בית המשפט כי החששות מפני פגיעה בביטחון הציבור "הם ממשיים, קונקרטיים וממוקדים, ואינם אך חששות בעלמא" אין מדובר בסוף פסוק (עע"מ 5958/18 רז-בורר נ' משרד החוץ פס' 11 (24.7.2019)), עע"מ 615/15 אורון נ' ראש אגף הפיקוח על ייצוא ביטחוני פס' 9 (11.04.2016)).

76. בעניינינו, המאזן נוטה לטובת מסירת המידע. כאמור, מדובר במידע כללי, ברמת המחוז, לא היישוב. יש לתת את הדעת לעובדה כי המידע נוגע לעניין אזרחי במהותו ולתחושת הביטחון הבסיסית של אזרחים אשר נפגעה אנושות עקב אירועי מלחמת חרבות ברזל. מול הסיכון הרחוק שמידע כללי שכזה ישמש גורמים עוינים, עומד הסיכון, המבוסס בהרבה, כי בהיעדר ביקורת ציבורית ראויה לא ינתן מיגון מספק ושווינוי בכל מחוזות המדינה, יישובי פריפריה מרוחקים כמו יישובי מרכז מבוססים. בנוסף, אין לחדד כי להימצאות נשק בידי אזרחים יש השלכות חברתיות משמעותיות וכדי לעמוד עליהן יש צורך במידע, גם אם מכורח הנסיבות הביטחוניות יהיה זה מידע "גס".

## 1. סוף דבר

77. לאור האמור לעיל, בית המשפט הנכבד יתבקש להיעתר לסעד המבוקש בפתח עתירה זו למסור לידי העותרת את המידע המפורט בבקשת חופש המידע.

78. לבית משפט זה סמכות לדון בעתירה מכוח חוק בתי משפט לעניינים מינהליים תש"ס-2000 (תוספת ראשונה ס' 2) וסעיף 17(א) לחוק חופש המידע.

79. עוד יתבקש בית המשפט הנכבד לפסוק לזכות העותרת הוצאות משפט ושכר טרחת עורך דין בכל מקרה, ללא תלות בתוצאת ההליך, וזאת לאור המענה החלקי וההנמקה הלקונית של המשיבה לפניית העותרת לפי חוק חופש המידע, כמפורט לעיל.

עדיה שיינוולד, עו"ד

משרד קלעי, רוזן ושות', ב"כ העותרת

## תצהיר

אני הח"מ, רחלי אדרי-חולתא, ת.ז. 029989548, לאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר את האמת ושאם לא אעשה כן אהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק, מצהירה בכתב, כדלקמן:

1. אני נותנת תצהירי זה לתמיכה בעתירה מנהלית לפי חוק חופש המידע מטעם התנועה לחופש המידע נגד משטרת ישראל
  2. אני מצהירה כי כל העובדות המפורטות בפרק העובדתי של העתירה הן בדיעתי האישית, ועל פי המסמכים המצורפים לעתירה.
  3. אני מצהירה כי כל האמור בפרק המשפטי של העתירה נכון על פי היעוץ המשפטי שקיבלתי.
- זהו שמי, החתימה מטה חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

רחלי אדרי-חולתא

## אישור

אני הח"מ עדיה שיינוולד, עו"ד (מ.ר. 74544), מאשרת בזה כי ביום 15 פברואר, 2024, הופיעה בפני, רחלי אדרי-חולתא, אשר זיהיתיה על פי ת.ז. 029989548, ולאחר שהוזהרתי כי עליה להצהיר את האמת ושאם לא תעשה כן תהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק, אישרה את נכונות הצהרתה זו וחתמה עליה בפני.

עדיה שיינוולד, עו"ד  
מ.ר. 74544

עדיה שיינוולד, עו"ד

# תוכן עניינים לנספחים

עמוד	שם הנספח	נספח מס
16	הודעת השר לביטחון לאומי ומשטרת ישראל מיום 1.11.2023	נספח 1
20	בקשת חופש מידע מיום 4.12.2023	נספח 2
22	מענה לבקשת מידע מטעם המשיבה מתאריך 28.12.2023	נספח 3
26	מכתב הבהרה מתאריך 31.12.2023	נספח 4
28	מענה המשטרה מתאריך 11.1.2024	נספח 5

**נספח 1**

**הודעת השר לביטחון לאומי  
ומשטרת ישראל מיום 1.11.2023**

**עמוד 16**

המשרד לביטחון לאומי ומשטרת ישראל ממשיכים לחזק את הביטחון האישי בכל רחבי הארץ והקימו היום את כיתות הכוננות השמינית במחוז תל אביב ובקרוב יוקמו כיתות כוננות נוספות במחוז. מתחילת הלחימה הוקמו מעל 700 כיתות כוננות חדשות ברחבי הארץ.



המשרד לביטחון לאומי ומשטרת ישראל ממשיכים לחזק את הביטחון האישי בכל רחבי הארץ והקימו היום את כיתות הכוננות השמינית במחוז תל אביב ובקרוב יוקמו כיתות כוננות נוספות במחוז. מתחילת הלחימה הוקמו מעל 700 כיתות כוננות חדשות ברחבי הארץ.

המשרד לביטחון לאומי ומשטרת ישראל פועלים לחזק את הביטחון האישי ומקימים בימים אלה מאות כיתות כוננות חדשות במועצות האזוריות ובערים ברחבי הארץ באמצעות אלפי מתנדבי משטרה שיגויסו ויקבלו נשק ארוך אישי וציוד מגן נלווה. הליך גיוס והכשרת המתנדבים לכיתות הכוננות שיופעלו באירועי חירום, נעשה על ידי משטרת ישראל בהתאם למדיניות השר לביטחון לאומי ח"כ איתמר בן גביר ומפכ"ל המשטרה רב ניצב יעקב שבתאי.

איתור והכשרת המתנדבים נעשה לפי מודל שגובש באמצעות מסד נתונים סדור בהובלה משותפת של המשרד לביטחון לאומי ומשטרת ישראל. חימוש כיתות הכוננות נעשה על ידי ניצב בדימוס שמעון לביא, שעם פרוץ הלחימה מונה בהתנדבות לשמש כממונה על גיוס וחימוש לחימה אזרחית.

מתחילת הלחימה הוקמו למעלה מ- 700 כיתות כוננות חדשות בערים שונות בפריסה ארצית תוך מתן עדיפות לערים הסמוכות לגבול, בישובי המרחב הכפרי והעירוני בגבולות ישראל, בקו התפר ערי מטרופולין ובערים מעורבות ובאזורי סיכון נוספים, על פי התפיסה המבצעית שגובשה על ידי משמר הגבול ומשטרת ישראל. הכיתות מוכפפות למפקדי תחנות המשטרה ומופעלות באמצעות פיקוד ושליטה מסודר של משטרת ישראל.

#### חלוקת נשקים לכיתות כוננות תחנת לב תל אביב - 1/11/23



**השר לביטחון לאומי ח"כ איתמר בן גביר:** "הקמת כיתות הכוננות באמצעות משטרת ישראל תאפשר להגן על העורף האזרחי ככל האפשר. נשק בידיים הנכונות מציל חיים! ראינו את זה בימים הראשונים למלחמה, בכל מקום שהיה נשק הממדים של האסון היו קטנים יותר. נמשיך להקים כיתות כוננות נוספות תחת משטרת ישראל שיהוו מכפיל כוח חשוב".

**מפכ"ל המשטרה רנ"צ יעקב שבתאי:** "השוטרים ולוחמי מג"ב הגיבורים היו הראשונים להגיב. סיפורי הגבורה מעידים על מיקומה של משטרת ישראל בביטחון ה. זמשרד לביטחון לאומי ומשטרת ישראל פועלים לחיזוק ביטחון אזרחי ישראל ויחד עם ראשי הרשויות, מקימים כיתות כוננות, במסגרת תחנות המשטרה ברחבי ה.



"מתנדבים אשר חומשו בכלי נשק וצויד מבצעי לצד שוטרים ולוחמים, ישמשו כחומת מגן בצורה, לשמירה על הבית באמצעות הגדלת סדר הכוחות המגיבים הראשונים ומוכנות לכל תרחיש. יחד עם שוטרי משטרת ישראל ולוחמי משמר הגבול, ימשיכו הכוחות לפעול כשהם חדורי שליחות ומסירות בכל הזירות, לסיכול הטרור, למלחמה בפשיעה, לטיפול בזירות נפילת הטיילים ובפעילות למען הצלת חיים".

**מפקד המחוז ניצב פרץ עמר:** "אני מברך על המהלך בהקמת כיתת הכוננות שתיתן מענה ראשוני לאירועי פח"ע, ביחד עם שוטרי המחוז וכחלק מהגברת תחושת הביטחון של תושבי מחוז תל אביב".

**סגן ומ"מ ראש עיריית תל-אביב-יפו ומחזיק תיק הביטחון העירוני, חיים גורן:** "אני מברך על המהלך החשוב להקים כיתות כוננות עירוניות, על מנת לתת ביטחון לתושבי העיר והבאים בשעריה. בתל אביב יפו נמצאים במהלך יום שגרתי כמיליון אנשים, וכפי שראינו בחודשים האחרונים העיר הינה לצערנו יעד מועדף לפיגועי טרור רצחניים. על כן, הקמת כיתות כוננות אזוריות בהפעלת משטרת ישראל יתרמו רבות לתחושת הביטחון של התושבים בייחוד בימים קשים אלו".

לאחרונה הוקמו כיתות כוננות חדשות בהרצליה, ברמת השרון, באילת, באשדוד, באשקלון, בגן יבנה, בצפת, בראש העין, בפתח תקווה, בבית ג'אן, בחורפיש, בכפר שמריהו, בקריית מלאכי, בירוחם, בעומר, בקריית אתא, זיכרון יעקב, בת ים, חולון, באור יהודה, ביהוד, בנתניה, בתל מונד, במכבים רעות, במגדל העמק, בגן יבנה, בגדרה, ביבנה, בכפר סבא, בכוכב יאיר, ברחובות, בראשון לציון, בטבריה, בעפולה, בדימונה, בחיפה, בבית שאן, בחריש, בחדרה, בקריית מוצקין, בנהריה, בערד, במעלות, בכיסרא סמיע, בחצור הגלילית, בראש פינה, בירושלים בבאר שבע, בכרמיאל, בסג'ור, בעכו, בבני ברק, בשוהם, במודיעין, בנוף הגליל, אלעד וברמלה. בנוסף, עד כה מפרוץ הלחימה הוקמו כיתות כוננות חדשות ב-40 מועצות אזוריות הכוללות 1,000 קיבוצים, מושבים ויישובים שמעולם לא היו בהם כיתות כוננות כשבניין הכוח ביישובים אלה נעשה על ידי מג"ב.

## זה הזמן לשמור על הבית!

תנאי הסף להצטרפות לכיתות הכוננות: שירות ביחידה לוחמת, סיום שירות מילואים, עד גיל 65, ללא רישום פלילי, בעלי כשירות רפואית. זה הזמן לשמור על הבית!

## [התנדבו עכשיו למשטרה - הירשמו כאן <<](#)

או התקשרו עכשיו בטלפון 076-8115211 למוקד גיוס המתנדבים הפועל בימים ראשון עד חמישי בין השעות 08:00-20:00

## ישראל מתחמשת - שומרים על הבית!

דף זה עודכן לאחרונה בתאריך 02.11.2023

## מידע שימושי

סיוע למפוני ולמתפני מלחמת חרבות ברזל - מערכת "יחד"  
 חרבות ברזל - מידע לציבור משרדי הממשלה  
 לכל השירותים  
 RSS  
 צרו קשר עם משרדי הממשלה  
 תנאי שימוש

## תמיכה

התקשרו למוקד 1299  
 למענה אנושי בצ'אט - מוקד 1299  
 תמיכה טכנית בשירותים מקוונים  
 מוקד מענה ממשלתי מרכזי  
 פנייה לאבטחת מידע

## מידע נוסף

אודות האתר  
 הצהרת נגישות  
 מפת האתר  
 חופש המידע  
 שימוש בקבצי "cookies"



**נספח 2**

**בקשת חופש מידע מיום  
4.12.2023**

**עמוד 20**



התנועה לחופש המידע (ע"ר)  
 الحركة لحرية المعلومات  
 The Movement for Freedom of Information

04/12/2023

לכבוד

סני"צ חן כינור

הממונה על חוק חופש המידע

משטרת ישראל

הוגש באמצעות טופס מקוון

**הנדון: בקשה לפי חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998**

בהמשך [להודעת השר לביטחון לאומי והמשטרה מיום 01.11.2023](#) ובהתאם להוראות חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 (להלן: "החוק") נבקש לקבל את פרטי המידע הבאים הנוגעים לכיתות כוננות, את האמור באשר לשנת 2023 ועד ליום המענה (להלן: "פרק הזמן המבוקש") ובפירוט כלהלן:

1. רשימת כיתות הכוננות הקיימות נכון ליום המענה בישראל, תוך ציון הפריטים הבאים באשר לכל כיתת כוננות:
  - א. יישוב, מחוז או אזור בו היא פועלת (בהתאם לחלוקה המצויה אצלכם);
  - ב. מספר החברים בכיתת הכוננות נכון ליום המענה;
  - ג. מספר החברים בכיתת הכוננות נכון לתאריך 01.07.2023;
  - ד. מספר הנשקים המוקצים לכיתת הכוננות נכון ליום המענה;
  - ה. מספר הנשקים המוקצים לכיתת הכוננות נכון לתאריך 01.10.2023;
  - ו. ככל שהכיתה הוקמה לאחר 07.10.2023, נבקש כי זה יצוין בפירוט.
2. העתקי כל הנהלים וההנחיות של הרשות הנוגעים לאופן איתור ומינוי החברים בכיתת כוננות, אופן הקצאת הנשקים והפיקוח על פעילותה.

נדגיש כי ככל שחלקים מהמידע המבוקש יושחרו או יושמטו או שמסירתם תסורב על פי הוראות החוק יש לציין ולנמק זאת בהתאם להנחיות נוהל 3.1 של היחידה הממשלתית לחופש המידע.

את המידע המבוקש לעיל אבקש לקבל בפורמט מתאים לעיבוד מחשב כמו לדוגמה גיליונות נתונים (XLS, XLSX, CSV וכדומה) בהתאם להנחיות נוהל מס' 7 של היחידה הממשלתית לחופש המידע שעניינו "נוהל צורת מסירת המידע".

להזכירכם, על פי חוק חופש המידע עליכם להשיב לבקשה זו בהקדם האפשרי ולא יאוחר משלושים יום מעת קבלת בקשה זו. כמו כן, לפי סעיף 6א לתקנות חופש המידע (אגרות), חריגה מהמועדים הקבועים בחוק לא תאפשר גבייה של אגרת טיפול והפקה.

בברכה,

אורי סולד  
 רכז פרויקטים

**נספח 3**

**מענה לבקשת מידע מטעם  
המשיבה מתאריך 28.12.2023**

**עמוד 22**

- בלמס -

לשכת  
מדור תלונות ציבור ארצי  
היועץ המשפטי  
וחופש מידע  
טלפון: 02-5426020  
פקס: 02-5898823  
ט"ז בטבת, התשפ"ד , 28 דצמבר 2023  
סימוכין: 110924423  
מס' תיק פניות (מש"י): 112520  
מס' חופש מידע 1204/23

לכבוד  
מר אורי סולד  
"התנועה לחופש המידע"  
באמצעות דוא"ל  
[foi@meida.org.il](mailto:foi@meida.org.il)  
שלום רב,

**הנדון: בקשת חופש מידע 1204/23: מידע אודות כיתות כוננות**  
בסימוכין ל: פנייתך מיום 04/12/2023

1. בפנייתך שבסימוכין ביקשת לקבל לידך פרטי המידע הבאים הנוגעים לכיתות כוננות, לשנת 2023 ועד ליום המענה (להלן: "פרק הזמן המבוקש") ובפירוט כלהלן:  
א. רשימת כיתות הכוננות הקיימות נכון ליום המענה בישראל, תוך ציון הפריטים הבאים באשר לכל כיתת כוננות:

- יישוב, מחוז או אזור בו היא פועלת (בהתאם לחלוקה המצויה אצלכם).
- מספר החברים בכיתת הכוננות נכון ליום המענה.
- מספר החברים בכיתת הכוננות נכון לתאריך 01.07.2023.
- מספר הנשקים המוקצים לכיתת הכוננות נכון ליום המענה.
- מספר הנשקים המוקצים לכיתת הכוננות נכון לתאריך 01.10.2023.
- ככל שהכיתה הוקמה לאחר 07.10.2023- מבוקש כי זה יצוין בפירוט.

ב. העתקי כל הנהלים וההנחיות של הרשות הנוגעים לאופן איתור ומינוי החברים בכיתת כוננות, אופן הקצאת הנשקים והפיקוח על פעילותה.

2. לאחר שבחנו את הבקשה ושקלנו את השיקולים הרלוונטיים- החלטנו להיענות לבקשתך באופן חלקי.

3. בנוגע לסעיף א' לבקשתך- מפורט בטבלה הבאה כמות כיתות הכוננות (לפני ואחרי התאריך 07/10/2023) וכן כמות החברים בה ומס' הנשקים בהתאם שיש לכל אחד:

יחידה	כיתות כוננות טרם התאריך 7.10.23	כיתות כוננות לאחר התאריך 7.10.23	כמות חברים ונשקים בהתאמה
מחוזות	4	179	3,545
מג"ב	66	648	6,020
סה"כ	70	827	9,565

4. בכל הנוגע לפירוט אודות כיתות הכוננות בפילוח ובפריסה לכל יישוב/ מחוז ופירוט אודות כמות החברים שהן מונות- אנו דוחים בקשתך לקבל נתונים אלה, שכן יש בכך בכדי להביא לפגיעה בבטחון הציבור או בשלומו של אדם, בהתאם לסעיף 9(א)(1) לחוק חופש המידע (התשנ"ח-1998), הקובע כי רשות ציבורית לא תמסור מידע אשר בגילוי יש חשש לפגיעה בבטחון הציבור, או בבטחונו, או בשלומו של אדם וכן קיים חשש לשיבוש התפקוד התקין של המשטרה ולפגיעה ביכולתה לבצע את תפקידיה, בהתאם לסעיף 9 (ב) (1) לחוק הנ"ל, הקובע כי רשות ציבורית אינה חייבת למסור מידע אשר גילוי עלול לשבש את התפקוד התקין של הרשות הציבורית או את יכולתה לבצע את תפקידיה.

5. בנוגע לסעיף ב' לבקשתך- הנהלים הרלוונטיים לבקשתך נמצאים במרשתת, באתר משטרת ישראל. לנוחיותך להלן הקישורים לנהלים הנ"ל:

- נוהל "הקמת כיתת כוננות יישובית והפעלתה"; נוהל מס' 60.504.015:


[https://www.police.gov.il/menifa/14.02.01.04\\_1.pdf](https://www.police.gov.il/menifa/14.02.01.04_1.pdf)

- נוהל "הקמה והפעלת כיתת כוננות משא"ז בתחנה"; נוהל מס' 220.70.62:

[https://www.police.gov.il/menifa/90.220.70.62\\_1.pdf](https://www.police.gov.il/menifa/90.220.70.62_1.pdf)



6. מובא לידיעתך כי הנך רשאי לעתור נגד החלטה זו לפני ביהמ"ש המחוזי בירושלים, בשבתו כביהמ"ש לעניינים מנהליים, תוך 45 ימים ממועד קבלת הודעה זו.

בברכה,  
  
רפ"ק יניב ארקוס, עו"ד  
קצין מדור תלונות ציבור ארצי  
ע/ הממונה על חופש המידע



**נספח 4**

**מכתב הבהרה מתאריך  
31.12.2023**

**עמוד 26**

4

&lt;movement1819@gmail.com&gt; התנועה לחופש המידע

**הודעה בעניין פנייתך מספר 112520**

10:41 בשעה 2023 בדצמבר 31

<foi@meida.org.il> **התנועה לחופש המידע**אל: <noreply@police.gov.il>, עוד סנצ לימור בן נתן <hofeshm@police.gov.il>  
עותק מוסתר: SendToSF@meida.org.il

שלום רב,

בהמשך למענכם לפנייתנו שבנדון אודה לשקילתכם מחדש את סירובכם למסור את הפירוט של פריסת כיתות הכוננות בחלוקה ליישובים, לאור העלייה החדה בביטוח החדה בכיתות הכוננות שהוקמו מאז 7.10 ראוי כי המשטרה תפרסם את אופן פריסתם של כיתות כוננות אלה לפי פרמטר גאוגרפי כלשהו.

ככל שלא ניתן לחלק נתון זה ברמת היישוב נודה לחלוקת כיתות הכוננות שהוקמו וכן אלה שהיו קיימות ערב 7.10 ברמת המחוז. בנוסף על האמור אודה לקבלת הנתון הנוגע למספר הכולל של חברי ונשקים בכיתות הכוננות גם באשר למצב טרם 7.10.

נא לאשר קבלת מייל זה.

בברכה,

אורי סולד.

**אורי סולד**

רכז בקשות ופרויקטים

✉ [foi@meida.org.il](mailto:foi@meida.org.il)

☎ 03-9560146

🌐 [www.meida.org.il](http://www.meida.org.il)אנחנו זקוקים לכם כדי שנוכל להמשיך לפעול. **לחצו כאן לתרומה**

\* האמור לעיל אינו מהווה ייעוץ משפטי ו/או תחליף לחוות דעת משפטית. האחריות לשימוש במידע חלה על המשתמש/ת בו בלבד.  
ref:\_00D0Y2IkTL\_5001n28B1KG:ref

בתאריך יום א', 31 בדצמ' 2023 ב-9:28 מאת &lt;noreply@police.gov.il&gt;:

[טקסט מצוטט מוסתר]

**נספח 5**

**מענה המשטרה מתאריך**

**11.1.2024**

**עמוד 28**

- בלמס -

**לשכת** **היועץ** **המשפטי**  
**מדור** **תלונות** **ציבור** **ארצי** **וחופש מידע**  
**טלפון:** 02-5426020  
**פקס:** 02-5898823  
**א' בשבט, התשפ"ד**, **11 בינואר 2024**,  
**סימוכין:** 01690524  
**מס' תיק פניות (מש"י):** 112520  
**מס' חופש מידע** 1204/23

לכבוד  
**מר אורי סולד**  
**"התנועה לחופש המידע"**  
 באמצעות דוא"ל  
[foi@meida.org.il](mailto:foi@meida.org.il)  
 שלום רב,

**הנדון: בקשת חופש מידע 1204/23: מידע אודות כיתות כוננות**

פנייתך מיום 04/12/2023  
 מענה מטעמנו ומייל השגה מטעמך מיום 31/12/2023

1. בפנייתך שבסימוכין ביקשת לקבל לידך פרטי המידע הבאים הנוגעים לכיתות כוננות, שהוקמו בשנת 2023, לאחר התאריך 07/10.
2. במסגרת המענה מטעמנו פורטו כמות כיתות הכוננות (לפני ואחרי התאריך 07/10/2023) וכן כמות החברים בה ומס' הנשקים.
3. בכל הנוגע לפירוט אודות כיתות הכוננות בפילוח ובפריסה לכל יישוב/ מחוז ופירוט אודות כמות החברים שהן מונות- דחינו בקשתך לקבל נתונים אלה, שכן יש בכך בכדי להביא לפגיעה בבטחון הציבור או בשלומם של אדם וכן קיים חשש לשיבוש התפקוד התקין של המשטרה ולפגיעה ביכולתה לבצע את תפקידיה.
4. במייל ההשגה מטעמך ביקשת כי נשקול מחדש את סירובנו למסור את הפירוט של פריסת כיתות הכוננות בחלוקה ליישובים/ ברמת המחוז.
5. לאור השגתך למענה מטעמנו, הננו להשיבך כדלהלן:
  - כיתות הכוננות במשטרת ישראל הוקמו רק בשטחים שבאחריות לבטחון פנים (להלן: "בט"פ") המשטרה. בשטחים אשר נמצאים באחריות לבט"פ של צה"ל- הוקמו, למיטב ידיעתנו, 4 כיתות כוננות בלבד, מתוך למעלה מ- 800 כיתות, ואף לא כיתה אחת הוקמה באיו"ש.

כתובתנו למשלוח מכתבים: משטרת ישראל, המטה הארצי, שייח ג'ארה 1 ירושלים 9720045.



- כיתות הכוננות באיו"ש נמצאות בתחום אחריות לבטי"פ של צה"ל ומופעלות על ידם.
  - הקמת כיתות הכוננות, ובכלל זה פריסתן, נעשתה בהתאם למודל שנקבע על ידי המשרד לבטחון לאומי ומשטרת ישראל, המושתת, בין היתר, על מידת הסיכון ומאפייניו, המנותחים מפרמטרים רבים הכוללים בין היתר מרחק מקו תפר, זמינות כוחות משטרה ועוד.
  - הכיתות נפרסו בצורה סדורה בכלל רחבי הארץ בהתאם למודל הנ"ל, ונכון לכתיבת שורות אלו קיימות כיתות כוננות במרבית הישובים בשטחים שאחריות משטרת ישראל/בטי"פ, למעט מספר ישובים קטן.
  - לאור האמור, וכפי שצינו במענה מטעמנו- אנו חוזרים על עמדתנו ודוחים בקשתך לקבלת פירוט מלא של פריסת כיתות הכוננות, אף לא בחלוקה מחוזית, שכן ישנו חשש שגורמים עוינים יעשו שימוש במידע, אשר יסכן את בטחון המדינה ושלום הציבור.
6. מובא לידיעתך כי הנך רשאי לעתור נגד החלטה זו לפני ביהמ"ש המחוזי בירושלים, בשבתו כביהמ"ש לעניינים מנהליים, תוך 45 ימים ממועד קבלת הודעה זו.

בברכה, י"א  
רפ"ק יניב ארקוס, עו"ד  
קצין מדור תלונות ציבור ארצי  
ע/ הממונה על חופש המידע

Hagai Kalai, Adv.  
Ohad Rosen, Adv.  
Karin Torn Hibler, Adv.  
Gal Barir, Adv.  
Natan Shvartsman, Adv.  
Adia Shenvald, Adv.  
Eyal Weiss, Adv.  
Yael Wiesel, Adv.  
Oz Pinhas, Adv.

חגי קלעי, עו"ד  
אוהד רוזן, עו"ד  
קרין תורן היבלר, עו"ד  
גל בריר, עו"ד  
נתן שוורצמן, עו"ד  
עדיה שיינוולד, עו"ד  
אייל וייס, עו"ד  
יעל ויזל, עו"ד  
עוז פנחס, עו"ד



קלעי, רוזן ושות' עורכי דין  
KALAI, ROSEN & CO. ADVOCATES

Jacob Sabo, Adv. (Of Counsel)  
Also admitted in New York

יעקב סבו, עו"ד (יועץ)  
מוסמך גם במדינת ניו יורק

15 פברואר, 2024

### ייפוי-כח

אני הח"מ, רחלי אדרי חולתא, המשמש בתפקיד מנכ"ל בתנועה לחופש המידע (ע"ר), ומוסמכת ליתן בשמה יפוי כח זה ממנה בזאת את עוה"ד חגי קלעי ו/או אוהד רוזן ו/או עדיה שיינוולד עו"ד ממשד קלעי, רוזן ושות', לייצגה בקשר עם עתירת חופש מידע שעניינה סירוב למסירת מידע ממשטרת ישראל מבלי לפגוע בכלליות המינוי הנ"ל יהיה בא-כוחי הנ"ל רשאי לעשות ולפעול בשמי ובמקומי בכל הפעולות הבאות, כולן או מקצתן הכל בקשר לענין הנ"ל והנובע ממנו כדלקמן:

- 1) לחתום על ולהגיש כל תביעה או תביעה שכנגד ו/או עתירה ו/או כל בקשה, הגנה, התנגדות, בקשה למתן רשות לערער, ערעור, דיון נוסף, הודעה, טענה, תובענה או כל הליך אחר הנוגע או הנובע מהליך הנ"ל ללא יוצא מן הכלל.
- 2) להזמין עדים, למנות מומחים, ולעשות כל הפעולות לפי תקנות סדרי הדין הקיימים כיום ושיהיו קיימים בעתיד, או בתוקף כל חוק או פרוצדורה אחרת שחלה או שתחול על התביעה או על המשפט הנ"ל.
- 3) להופיע בקשר לכל אחת מהפעולות הנ"ל בפני כל בתי המשפט, בתי דין למיניהם או מוסדות אחרים הן ממשלתיים וכל ערכאות שיפוטיות ומעין שיפוטיות אחרות.
- 4) להתפשר בכל ענין הנוגע או הנובע מהענינים האמורים לעיל לפי שקול דעתו של בא כוחי ולחתום על פשרה כזו בבימה"ש או מחוצה לו.
- 5) לגבות את סכום התביעה או כל סכום אחר בכל ענין מהענינים הנ"ל לרבות הוצאות בימ"ש ושכר טרחת עו"ד.
- 6) לנקוט בכל הפעולות ולחתום על כל מסמך או כתב בלי יוצא מן הכלל אשר בא כוחי ימצאו לנכון בכל ענין הנובע מהענין הנ"ל או הקשור אליו.
- 7) להעביר יפוי כח זה על כל הסמכויות שבו או חלק מהן לעו"ד אחר עם זכות העברה לאחרים, לפטרם ולמנות אחרים במקומם ולנהל את עניני הנ"ל לפי ראות עיניו ובכלל לעשות את כל הצעדים שימצא לנכון ומועיל בקשר עם המשפט או עניני הנ"ל, והנני מאשר את מעשיהם או מעשי ממלאי המקום בתוקף יפוי כח זה מראש.

הכתוב דלעיל ביחיד יכול את הרבים ולהפך.

ולראיה באתי על החתום, היום 14.2.2024

חתימה

עדיה שיינוולד, עו"ד  
מ.ד. 74544

הנני מאשר את חתימת מרשי הנ"ל.